

مهوجود سامان

من و تاركوشكى

له كى ياره ب خه بهر پرسى بكه م
 كه هه ر كه س بۆ خه بهر چوو بى خه بهر كه وت
 مه حوى

من و تو له ئاوتينه يه كدا له دايك بووين، دواتر شكا

سوپاس هه ي خودايه
 كه چۆن ئەم هه موو مه خلوقاته جوانانه ت نه فراندوو ه!
 منيش يه كيكم له په رجوو هكانت
 تو خلتانى منيت، منيش
 خلتانى عيشقى وهرز و ساله كانت بووم
 خلتانى شهوگار و نهينيه كانت بووم...
 سوپاسى نارامى و سينگفراوانيت ده كه م
 كه ليگه راي له هه ندى بازنه ي ته ماوى،

باخچه تریفه‌یه‌کانت به‌شداری بکهم
ستایشت ده‌کهم که به‌ره‌هایه‌ت ده‌توانی
له‌نیو تریه خه‌ونیکم، ده‌ریاپه‌ک ونگه‌ی تازهم نیشان بده‌ی
به‌لام زۆر سوپاس و ستایشی زیاترت ده‌کهم
گهر میهره‌بان و دۆستانه
دل‌ه‌کهم له وه‌ستان رابگریت...!!
چونکه من له‌مه‌ولا ئەم یاریکه‌ره فریشته‌یه‌ نیم
له گه‌مه‌کان، گۆران هه‌لبژی‌رم
چیتز به‌رگه‌ی ئەم دل‌ه ماندوو‌ه‌ی خۆم ناگرم
که هه‌میشه خلتانی فرین و نغزۆیوونه ...

خوایه تا ئاستی قیزکردنه‌وه هه‌ست به‌بیداری و دل‌ته‌نگی ده‌کهم تا
را‌ده‌یه‌ک ده‌مه‌و‌یت خۆم هه‌لبواسم ته‌واو ته‌نیام که تی ده‌گه‌یت
ته‌نیایی مانای مردن ده‌داته‌وه ئیدی بۆت یه‌کلا ده‌بیته‌وه که ئەم
هه‌سته چه‌ند دژواره هه‌ر که‌سانیک یان ناپاکه یان ناپاکیم له‌گه‌ل
ده‌کات، ته‌نیام و هه‌ر بۆشاییه و له روحدا به‌رینتر ده‌بیته‌وه روحم
بی پارێزه‌ر و بی به‌رگه‌ره. هه‌ر چیه‌کیش داده‌چۆریت هه‌ر مردنه له
ته‌نیایی ده‌ترسم، نامه‌و‌یت بژیم ده‌ترسم به‌رگه نه‌گرم به‌رگه‌ی ئەم
هه‌موو تاسه‌باریه‌ی ولاتی خۆم ناگرم.
به‌شیک له دوانامه‌ی تارکۆشکی